

พระธรรมดาเนียล - บทที่แปดสิบสอง

การเปิดเผยปริศนาแห่งคำพยากรณ์: การทำความเข้าใจประวัติศาสตร์ของดาเนียล 11 และความสำคัญของ "เครื่องบูชาประจำวัน" ในความเชื่อแอดเวนติสต์

Jeff Pippenger
2024-02-15

ภายหลังที่เราทบทวนประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 1863 จนถึงวาระแห่งอวสานในปี 1989

ภายในบริบทของสิ่งนำสะอิดสะเอียนทั้งสี่ประการในเอเสเคียลบทที่แปด

ซึ่งเป็นภาพแทนของคนรุ่นทั้งสี่แห่งแอดเวนติสต์แล้ว

เราจะเห็นความสนใจของเราไปยังความรู้ที่เพิ่มขึ้นซึ่งถูกเปิดเผยในปี 1989

ความรู้ที่เพิ่มขึ้นนั้นเกี่ยวข้องกับหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ในปี 1989

กลุ่มศึกษาพระคัมภีร์วันสะบาโตเล็ก ๆ ของเราได้ค้นพบแนวเส้นแห่งการปฏิรูปของคำพยากรณ์พระคัมภีร์ ซึ่ง Future for America มักอ้างถึงอยู่เสมอ และซึ่งสถาปนาลำดับของเหตุการณ์ในทุกแนวเส้นแห่งการปฏิรูป ซึ่งในทางกลับกันก็ทำให้นักศึกษาคำพยากรณ์สามารถใช้การประยุกต์ระเบียบวิธีของฝนชุกปลายฤดูแบบ "บรรทัดต่อบรรทัด" ได้

ภายในเวลาไม่กี่ปี (1992)

ข้าพเจ้าได้เขียนบทความฉบับหนึ่งซึ่งครอบคลุมข้อหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

บทความนั้นเขียนขึ้นเพื่อความพอใจส่วนตัวของข้าพเจ้าเอง

เพราะข้าพเจ้าไม่มีทั้งความสามารถหรือเจตนาที่จะเผยแพร่การศึกษานี้ต่อสาธารณชน ถึงปี 1994

บทความดังกล่าวได้ส่งต่อไปถึงองค์กรพันธกิจแอดเวนติสต์ที่พึ่งพาตนเองแห่งหนึ่ง และในปี 1995

ได้มีการตีพิมพ์บทความชุดจำนวนสิบเอ็ดตอนซึ่งครอบคลุมข้อหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

ในวารสารรายเดือนซึ่งจัดพิมพ์โดยองค์กรพันธกิจนั้น มีข้ออ้างอิงเฉพาะเจาะจงถึงดาเนียลบทที่สิบเอ็ดอยู่เพียงไม่กี่แห่งในงานเขียนของพระวิญญูญาณแห่งคำพยากรณ์ และข้ออ้างอิงที่สำคัญที่สุดในบรรดาข้ออ้างอิงทั้งหมดนี้ ได้กลายเป็นข้อโต้แย้งสำคัญยิ่งต่อความถูกต้องของการประยุกต์ใช้ที่ข้าพเจ้าได้นำเสนอเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์เหล่านั้น

"เราไม่มีเวลาจะสูญเสียแล้ว ยุคแห่งความยากลำบากอยู่เบื้องหน้าเรา

โลกกำลังปั่นป่วนด้วยจิตวิญญูญาณแห่งสงคราม

ในไม่ช้าเหตุการณ์แห่งความทุกข์ลำบากที่กล่าวไว้ในคำพยากรณ์จะอุบัติขึ้น

คำพยากรณ์ในดาเนียลบทที่สิบเอ็ดได้เกือบจะบรรลุความสำเร็จครบถ้วนแล้ว

ประวัติศาสตร์จำนวนมากที่เกิดขึ้นเพื่อให้คำพยากรณ์นี้สำเร็จ จะเกิดซ้ำอีก

ในข้อที่สามสิบได้กล่าวถึงอำนาจหนึ่งซึ่ง 'จะมีความทุกข์ใจ [อ้างดาเนียล 11:30-36]'"

"เหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกับที่พรรณนาไว้ในถ้อยคำเหล่านี้จะเกิดขึ้น" Manuscript Releases, number 13, 394.

ซิสเตอร์ไวท์กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า ค.ศ. 1798 คือ "วาระแห่งอวสาน"

"แต่ในวาระสุดท้าย ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า 'คนเป็นอันมากจะเที่ยวไปเที่ยวมา และความรู้จะทวีขึ้น' ดาเนียล 12:4.... นับตั้งแต่ปี 1798 หนังสือดาเนียลก็ได้ถูกเปิดเผยแล้ว

ความรู้เกี่ยวกับคำพยากรณ์ก็ได้เพิ่มพูนขึ้น

และคนเป็นอันมากได้ประกาศข่าวสารอันเคร่งขรึมเรื่องการพิพากษาที่ใกล้เข้ามา" The Great

Controversy, 356.

ข้อที่สี่สิบของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดเริ่มต้นด้วยคำว่า “และในเวลาสิ้นยุค”

และในวาระสุดท้าย กษัตริย์แห่งทิศใต้จะเข้าปะทะเขา และกษัตริย์แห่งทิศเหนือจะยกมาต่อสู้เขาดุจพายุหมุน
พร้อมด้วยรถรบ พลม้า และเรือเป็นอันมาก และเขาจะบุกเข้าไปในบรรดาประเทศต่าง ๆ
และจะท่วมทันผ่านไป ดาเนียล 11:40

เห็นได้ชัด แม้ปราศจากการรับรองโดยตรงจากพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์

ว่าข้อที่สี่สิบเป็นจุดเริ่มต้นของลำดับเหตุการณ์ซึ่งได้เริ่มขึ้นในปี 1798

เหตุการณ์เหล่านั้นนำไปสู่การสิ้นสุดแห่งเวลาทดลองของมนุษย์ เพราะข้อแรกของดาเนียลบทที่สิบสองกล่าวว่า
“และในเวลานั้นมีคาเอลจะลุกขึ้น” และซิสเตอร์ไวท์ก็กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า เมื่อมีคาเอลลุกขึ้น
เวลาทดลองของมนุษย์ก็สิ้นสุดลง

“ในครั้งนั้น มีคาเอลจะยืนขึ้น คือเจ้านายใหญ่องค์นั้น ผู้ยืนอยู่ฝ่ายชนชาติของท่าน;
และจะมีคราวยากลำบากอย่างไม่เคยมีมาตั้งแต่มีประชาชาติจนถึงครั้งนั้น
และในครั้งนั้นชนชาติของท่านจะได้รับการช่วยให้พ้น คือทุกคนที่มีชื่อเขียนไว้ในหนังสือ’ ดาเนียล 12:1”

“เมื่อข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามสิ้นสุดลง
พระกรณามีได้ทรงวิงวอนแทนชาวโลกผู้มีความผิดอีกต่อไป
ประชากรของพระเจ้าได้กระทำงานของตนสำเร็จแล้ว พวกเขาได้รับ ‘ฝนชุกปลายฤดู’ และ
‘ความชื่นบานจากเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า’
และพวกเขาก็พร้อมสำหรับโมงยามแห่งการทดลองที่อยู่เบื้องหน้า
ทูตสวรรค์ทั้งหลายกำลังเร่งไปมาในสวรรค์ ทูตสวรรค์องค์หนึ่งซึ่งกลับมาจากแผ่นดินโลกประกาศว่า
งานของตนเสร็จสิ้นแล้ว การทดสอบครั้งสุดท้ายได้มาถึงโลกแล้ว
และทุกคนที่ได้พิสูจน์ตนว่าสัตย์ซื่อต่อพระบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์ก็ได้รับ
‘ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่’ แล้ว
จากนั้นพระเยซูทรงยุติการทูลขอแทนมนุษย์ในสถานนมัสการเบื้องบน พระองค์ทรงยกพระหัตถ์ขึ้น
และตรัสด้วยพระสุรเสียงอันดังว่า ‘สำเร็จแล้ว,’ และบริวารแห่งทูตสวรรค์ทั้งสี่ก็วางมงกุฏของตนลง
ขณะที่พระองค์ทรงประกาศอย่างซิงซิงว่า ‘คนอธรรมก็ให้เขาประพาศต่อธรรมต่อไป
และคนโสโครกก็ให้เขาโสโครกต่อไป และคนชอบธรรมก็ให้เขาประพาศต่อธรรมต่อไป
และคนบริสุทธิ์ก็ให้เขาบริสุทธิ์ต่อไป’ วิวรณ์ 22:11 ทุกกรณีได้รับการตัดสินแล้วเพื่อชีวิตหรือความตาย”
สงครามครั้งยิ่งใหญ่, 613.

ข้อสี่สิบของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดเริ่มต้นในปี ค.ศ. 1798 และในข้อสี่สิบห้า เมื่อกษัตริย์ฝ่ายเหนือ
(คือสันตะปาปา) มาถึงจุดจบของตนโดยไม่มีผู้ใดช่วยเหลือ เวลาทดลองของมนุษย์ก็สิ้นสุดลง
เพราะข้อถัดไปกล่าวว่า “และในเวลานั้น” จึงเป็นการระบุว่า “เวลา” ที่กล่าวถึงในข้อก่อนหน้านั้น
คือข้อสี่สิบห้าของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด กษัตริย์ฝ่ายเหนือ (คือสันตะปาปา)
มาถึงจุดจบของตนเมื่อสิ้นสุดเวลาทดลองของมนุษย์.

ฉะนั้น ประวัติศาสตร์ของหกข้อสุดท้ายแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ดจึงระบุถึงลำดับของเหตุการณ์ที่เริ่มต้นในปี
1798 และสิ้นสุดลงเมื่อเวลาทดลองของมนุษย์ปิดลง เมื่อซิสเตอร์ไวท์ยังมีชีวิตอยู่ ปี 1798
ย่อมเป็นประวัติศาสตร์ในอดีตของเธออย่างชัดเจน เมื่อเธอกล่าวว่า
“คำพยากรณ์ในดาเนียลบทที่สิบเอ็ดเกือบจะบรรลุครบถ้วนแล้ว”
เธอจึงสามารถอ้างถึงได้เพียงประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นหลังปี 1798 และก่อนที่มีคาเอลจะยืนขึ้น
จากนั้นเธอได้กล่าวอย่างเจาะจงว่า

“ประวัติศาสตร์เป็นอันมากที่ได้เกิดขึ้นในการทำให้คำพยากรณ์นี้สำเร็จจะเกิดขึ้นซ้ำอีก”
ด้วยเหตุนี้จึงเป็นการชี้แนะให้นักศึกษาคำพยากรณ์เข้าใจว่า
ประวัติศาสตร์ช่วงสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดซึ่ง “เกือบจะบรรลุครบถ้วนแล้ว” นั้น
ได้มีแบบอย่างไว้แล้วในส่วนอื่น ๆ ของประวัติศาสตร์ที่นำเสนอไว้ในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

เมื่อเธอเน้นย้ำกฎแจ่งเชิงพยากรณ์ที่สำคัญที่สุดนั้นแล้ว
เธอก็อ้างข้อพระคัมภีร์ตั้งแต่ข้อสามสิบถึงข้อสามสิบหก และกล่าวว่า
“เหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกับที่พรรณนาไว้ในถ้อยคำเหล่านี้จะเกิดขึ้น” พระวิญญาณแห่งการดลใจได้ทรงประหา
นกฎแจ่งแก่บรรดาผู้ศึกษาคำพยากรณ์ผู้ปรารถนาจะเข้าใจความสำเร็จครบถ้วนขั้นสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิ
บเอ็ด กฎแจ่งนั้นคือ ประวัติศาสตร์ของหกข้อสุดท้ายในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด
เป็นภาพคู่ขนานกับประวัติศาสตร์ที่ปรากฏในข้อสามสิบถึงข้อสามสิบหก
มีความกระจ่างอย่างอุดมที่ได้มาจากการเปิดเผยนี้ แต่สิ่งที่จำเป็นต้องพิจารณา ณ ที่นี้ก็คือ
ในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ข้อสามสิบเอ็ด “เครื่องบูชาประจำวัน” ถูกนำออกไป

เพื่อจะเข้าใจประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นภาพประกอบลำดับของเหตุการณ์ที่นำไปสู่การสิ้นสุดแห่งเวลาทดลองของมน
ุษย์ได้อย่างถูกต้อง นักศึกษาคำพยากรณ์จำเป็นต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ “เครื่องบูชาประจำวัน”
หากข้อที่สามสิบเอ็ดกำลังระบุถึงการที่พันธกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการของพระองค์ถูกเอาไปเสีย
หรือหากกำลังระบุถึงการขจัดลัทธินอกศาสนาออกไปแล้ว ก็เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจ
ทั้งนี้หากท่านปรารถนาจะเข้าใจประวัติศาสตร์ที่ขนานกันอย่างถูกต้อง
ซึ่งซิสเตอร์ไวท์ได้กล่าวถึงเมื่อเธอเขียนว่า “เหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกับที่พรรณนาไว้ในถ้อยคำเหล่านี้จะเกิดขึ้น”

แน่นอนว่า แอ็ดเวนติสแบบเลาดีเซียมิได้ตระหนักถึงความสำเร็จสมจริงของข้อที่สิบในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด
ว่าเป็นสิ่งที่ชี้ถึงการล่มสลายของสหภาพโซเวียตในปี 1989 แต่ข้อนี้ชี้ถึงเหตุการณ์เหล่านั้นเองโดยแท้ สห
รับผู้ที่ปรารถนาจะเข้าใจอย่างถูกต้องถึงการเพิ่มพูนแห่งความรู้เชิงพยากรณ์ซึ่งมาถึงพร้อมกับความสำเร็จสมจ
ริงของข้อที่สิบในปี 1989 ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ “กิจวัตรประจำวัน”
จึงกลายเป็นความจริงสำหรับกาลปัจจุบัน ในช่วงต้นของศตวรรษที่ยี่สิบ ความเข้าใจที่ถูกต้องนี้มีความสำคัญ
เพราะเป็นส่วนสำคัญยิ่งของความจริงพื้นฐานที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้วิลเลียม มิลเลอร์สถาปนาขึ้น

แต่ในช่วงทศวรรษครั้งแรกของศตวรรษที่ยี่สิบนั้น ทิศนะโปรเตสแตนต์แบบชาตานิซังอ้างว่า
“เครื่องบูชาประจำวัน” เป็นตัวแทนพระราชกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการของพระองค์
ยังเป็นความเห็นของคนส่วนน้อย และไม่คุ้มที่จะปล่อยให้การโต้เถียงเกี่ยวกับความจริงที่ว่า
“เครื่องบูชาประจำวัน” เป็นสัญลักษณ์ของลัทธินอกศาสนาแม้แต่จะเริ่มต้นขึ้น
นี่จึงเป็นเหตุที่ท่านจะได้ยินจากพวกนักแก้ไขประวัติศาสตร์ฝ่ายเลาดีเซียว่า เรื่องของ “เครื่องบูชาประจำวัน”
นั้น “ไม่ควรถูกทำให้เป็นประเด็นทดสอบ” หรือ “ว่าเรื่องของ ‘เครื่องบูชาประจำวัน’
ไม่ควรถูกปลุกปั่นให้เกิดความปั่นป่วน”
สิ่งที่พวกนักแก้ไขมักละเว้นอยู่เสมอเมื่อพวกเขาชี้ให้ผู้ใดมีความรู้ในการอภิปรายเฉพาะเรื่องนี้
ก็คือข้อกำหนดที่การดลใจทรงวางไว้กับประเด็นนี้มาโดยตลอด ข้อความตอนต่อไปนี้นำถึงเฮลเดอร์ Haskell.

ผู้อาวุโส Haskell เป็นผู้ดำเนินการปกป้องความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ “เครื่องบูชาประจำวัน”
ต่อการ์โลมตีของ Prescott และ Daniells ในทศวรรษแรกและทศวรรษที่สองของคริสต์ศตวรรษที่ยี่สิบ
จงให้ความสนใจอย่างใกล้ชิด เพราะ Sister White ไม่เคยระบุเลยว่าความเข้าใจของ Haskell เกี่ยวกับ
“เครื่องบูชาประจำวัน” นั้นไม่ถูกต้อง นางเพียงแต่กำชับเขาไม่ให้ปล่อยให้ความปั่นป่วนดำเนินต่อไป
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงประสงค์จะจัดให้มีเวทีอย่างต่อเนื่องแก่ศัตรูของความจริง (Prescott และ
Daniells) เพื่อให้พวกเขายังคงผลักต้นคำสอนเท็จของตนต่อไป ในข้อความตอนนี้ Haskell ถูกตำหนิเรื่อง

“แผนภูมิ” และแผนภูมิที่กล่าวถึงนั้นคือแผนภูมิปี 1843 Haskell ได้จัดทำแผนภูมิปี 1843 ขึ้นใหม่เพื่อใช้เป็นพยานในข้อพิพาทนั้น แต่เขามีได้เพียงจัดทำขึ้นใหม่เท่านั้น เขายังได้ใส่ข้อความจาก Sister White ไว้ที่ด้านล่างของแผนภูมิด้วย ซึ่งเป็นข้อความที่นางกล่าวว่า “แผนภูมิปี 1843 ได้รับการทรงนำโดยพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และไม่ควรถูกเปลี่ยนแปลง” ขณะที่ท่านอ่านข้อความตอนนี้ จงนับจำนวนครั้งที่นางกล่าวว่า “ในเวลานี้”

“ข้าพเจ้าได้รับคำสั่งให้กล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ในเวลานี้อย่าให้มีการหยิบยกประเด็นคำถามใด ๆ ขึ้นมาใน Review ที่จะมึแนวโน้มทำให้จิตใจทั้งหลายหวนไหวไม่มั่นคง.... บัดนี้เราไม่มีเวลาที่จะเข้าไปสู่การโต้เถียงอันไม่จำเป็น แต่เราควรพิจารณาอย่างจริงจังถึงความจำเป็นแห่งการแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อการกลับใจใหม่อันแท้จริงของจิตใจและชีวิต ควรมีความพยายามอย่างแน่วแน่เพื่อให้ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แห่งจิตวิญญาณและจิตใจ”

“ข้าพเจ้าได้รับคำเตือนเกี่ยวกับความจำเป็นที่เราจะต้องรักษาความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันไว้ นี่เป็นเรื่องสำคัญสำหรับเราในเวลานี้ ในฐานะปัจเจกบุคคล เราจำเป็นต้องกระทำด้วยความระมัดระวังอย่างที่สุด”

“ข้าพเจ้าได้เขียนถึงเฮลเดอร์เพรสคอตต์ บอกเขาว่าเขาจะต้องระมัดระวังอย่างยิ่งยวดที่จะไม่นำเสนอประเด็นต่าง ๆ ลงใน Review ซึ่งจะดูเสมือนซีให้เห็นข้อบกพร่องในประสบการณ์ของเราในอดีต ข้าพเจ้าได้บอกเขาว่า เรื่องนี้ซึ่งเขาเชื่อว่าได้มีความผิดพลาดเกิดขึ้นนั้น มิใช่ประเด็นสำคัญยิ่ง และหากบัดนี้ได้รับการยกขึ้นมานั้น ศัตรูของเราก็จะฉวยโอกาสจากเรื่องนั้น และทำเรื่องเล็กให้กลายเป็นเรื่องใหญ่”

“แก่ท่านด้วย ข้าพเจ้าขอกล่าวว่า เรื่องนี้ [อัตลักษณ์ของคำว่า “เครื่องบูชาประจำวัน” ในดาเนียล 8.] ไม่ควรถูกนำมาก่อความเคลื่อนไหวในเวลานี้ ไม่เลย ฟิน้องของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกว่ ในวิกฤตแห่งประสบการณ์ของเราขณะนี้ แผนภูมินั้นซึ่งท่านได้ให้จัดพิมพ์ขึ้นอีกครั้ง ไม่ควรถูกเผยแพร่ ท่านได้กระทำผิดพลาดในเรื่องนี้ ซาตานกำลังทำงานอย่างแน่วแน่เพื่อก่อให้เกิดประเด็นต่าง ๆ ที่จะสร้างความสับสน มีบางคนที่จะยืนต่ออย่างแข็งเมื่อเห็นบรรดาศาสนาจารย์ของเราขัดแย้งกันในคำถามข้อนี้ และพวกเขาจะฉวยโอกาสจากเรื่องนี้อย่างมาก”

“ข้าพเจ้าได้รับคำสั่งว่า ในเรื่องสิ่งนี้อาจถูกกล่าวขึ้นไม่ว่าจากฝ่ายใดในประเด็นนี้ การนิ่งเงียบในเวลานี้คือถ้อยคำอันคมคาย ซาตานกำลังเฝ้ารอโอกาสที่จะก่อให้เกิดความแตกแยกขึ้นท่ามกลางศาสนาจารย์ผู้นำของเรา การตีพิมพ์แผนภูมินั้นก่อนที่ท่านทั้งหลายจะสามารถมาประชุมร่วมกันและบรรลุข้อตกลงเกี่ยวกับเรื่องนี้ เป็นความผิดพลาด ท่านทั้งหลายมิได้กระทำด้วยปัญญาในการนำเรื่องหนึ่งซึ่งย่อมต้องก่อให้เกิดการอภิปรายและการเสนอความคิดเห็นอันหลากหลายขึ้นมาไว้เบื้องหน้า เพราะทุกรายละเอียดจะถูกบิดเบือนและทำให้มีความหมายบางอย่างซึ่งจะมีแต่ก่อความเสียหายต่อพระราชกิจ เราทั้งหลายก็มีสิ่งที่จะต้องทำมากพออยู่แล้วในการรับมือกับถ้อยแถลงอันเป็นเท็จของบรรดาผู้ที่ได้แสดงหลักฐานถึงความเต็มใจของตนที่จะเป็นพยานเท็จ” Manuscript Releases, เล่ม 9, 106, 107.

ในบทความก่อนหน้านี้ เราได้ชี้ให้เห็นว่าเอลเลน ไวท์กล่าวว่าบรรดาผู้ที่ประกาศเสียงร้องเรื่องโม่งยามแห่งการพิพากษานั้นมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ “เครื่องบูชาประจำวัน” และทัศนะของเพรสคอตต์และดาเนียลส์ที่ว่า “เครื่องบูชาประจำวัน” หมายถึงพันธกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการนั้นมาจากซาตาน นางได้ตำหนิแฮสเคลล์ที่ปล่อยให้ข้อโต้แย้งนั้นดำเนินต่อไป แต่ไม่ใช่เพราะจุดยืนของเขาเกี่ยวกับความจริงว่า

“เครื่องเผาบูชาประจำวัน” แท้จริงแล้วหมายถึงอะไร ในเวลานั้น

คนส่วนใหญ่ยังคงเชื่อความเข้าใจของผู้บุกเบิกเกี่ยวกับ “เครื่องเผาบูชาประจำวัน” และที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือ ข้อพระคัมภีร์ในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ซึ่งจะต้องถูกเปิดผนึก ณ “วาระสุดท้าย” ในปี 1989 นั้น ยังอยู่อีกหลายทศวรรษในอนาคต ในเวลานั้น (1989) ความสำคัญของความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ “เครื่องเผาบูชาประจำวัน” จะเป็นสิ่งจำเป็น ฝ่ายผู้แก้ไขประวัติศาสตร์มักละทิ้งข้อจำกัดเชิงเงื่อนไขของเอลเลน ไวท์ซึ่งจำกัดอยู่กับช่วงเวลานั้นโดยเฉพาะ ออกจากสำรับนิทานที่พวกเขาปรนเปรนแต่งอยู่เสมอ จงนับข้อจำกัดเรื่องเวลาในข้อความต่อไปนี้

“ข้าพเจ้ามีถ้อยคำที่จะกล่าวแก่พี่น้องบัตเลอร์ สฟ์โบโรห์ แฮสเซิลล์ สมิธ กิลเบิร์ต แดเนียลส์ เพรสคอตต์ และทุกคนที่ได้มีบทบาทอย่างแข็งขันในการผลักดันทัศนคติของตนเองเกี่ยวกับความหมายของคำว่า ‘เครื่องบูชาประจำวัน’ ในดาเนียล 8 เรื่องนี้ไม่ควรถูกทำให้เป็นประเด็นทดสอบความเชื่อ และความปั่นป่วนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติต่อเรื่องนี้เช่นนั้นนับว่าเป็นสิ่งที่น่าเสียใจอย่างยิ่ง ผลที่ตามมาคือความสับสน และจิตใจของพี่น้องบางคนของเราได้ถูกเบี่ยงเบนไปจากการพิจารณาอย่างรอบคอบซึ่งควรจะได้มอบแก่พันธกิจที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงชี้แนะว่าควรกระทำในเวลานี้ในเมืองต่าง ๆ ของเรา สิ่งนี้เป็นที่พอใจแก่ศัตรูผู้ยิ่งใหญ่แห่งงานของเรา”

“ความสว่างที่ทรงประทานแก่ข้าพเจ้าคือ ไม่ควรกระทำสิ่งใดที่จะเพิ่มความปั่นป่วนเกี่ยวกับประเด็นนี้ อย่านำเรื่องนี้เข้าสู่คำบรรยายของเราและเน้นย้ำอยู่กับมันราวกับเป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่ง เรามีงานอันยิ่งใหญ่เบื้องหน้าเรา และเราไม่มีเวลาสักชั่วโมงเดียวที่จะสูญเสียไปจากงานสำคัญจำเป็นที่ต้องกระทำ จงให้ความพยายามในที่สาธารณะของเราจำกัดอยู่ที่การนำเสนอแนวความจริงอันสำคัญทั้งหลายซึ่งเราได้รับความสว่างอย่างชัดเจน”

“ข้าพเจ้าขอแสดงความสนใจของท่านไปสู่คำอธิษฐานครั้งสุดท้ายของพระคริสต์ ดั่งที่บันทึกไว้ในยอห์น บทที่ 17 มีหลายเรื่องที่เราสามารถกล่าวถึงได้—ความจริงอันศักดิ์สิทธิ์ ความจริงที่ทดสอบ และงดงามในความเรียบง่ายของมัน ในเรื่องเหล่านี้ท่านอาจพิจารณาใคร่ครวญด้วยความจริงจั่งอย่างยิ่ง แต่ในเวลาอันน้อยนิดนี้ อย่านำเรื่อง ‘เครื่องบูชาประจำวัน’ หรือเรื่องอื่นใดที่ปลุกเร้าการโต้เถียงขึ้นในหมู่พี่น้องเข้ามา เพราะสิ่งนี้จะทำให้งานที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์ให้จิตใจของพี่น้องของเรามุ่งอยู่กับมัน ในขณะที่ต้องล่าช้าและถูกขัดขวาง อย่านำเราไปปลุกปั่นประเด็นปัญหาที่จะเปิดเผยให้เห็นความเห็นต่างกันอย่างเด่นชัด แต่จงให้เราเน้นความจริงอันศักดิ์สิทธิ์จากพระวจนะเกี่ยวกับข้อเรียกกร้องอันผูกพันของพระราชบัญญัติของพระเจ้าออกมา”

“ผู้ปฏิบัติศาสนกิจของเราควรแสวงหาที่จะนำเสนอความจริงในลักษณะที่น่าพึงพอใจที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ขอให้ทุกคนกล่าวสิ่งเดียวกัน คำเทศนาทั้งหลายจงเรียบง่าย และกล่าวถึงหัวข้อสำคัญซึ่งสามารถเข้าใจได้โดยง่าย เมื่อผู้ปฏิบัติศาสนกิจของเราทุกคนเห็นความจำเป็นที่จะถ่อมตนลงแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะทรงสามารถทรงงานร่วมกับพวกเขาได้ บัดนี้เราจำเป็นต้องได้รับการกลับใจใหม่อีกครั้ง เพื่อว่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าจะได้ร่วมมือกับเรา ทำให้เกิดความประทับใจอันศักดิ์สิทธิ์ในจิตใจของบรรดาผู้ที่เราทำงานเพื่อเขาเหล่านั้น”

“เราต้องผสานเข้าด้วยกันในสายสัมพันธ์แห่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันฉันพระคริสต์ แล้วการทำงานของเราก็จะไม่ไร้ผล จงตั้งให้ตั้งเสมอกันในทุกเส้นสาย และอย่าให้มีการโต้แย้งใด ๆ แทรกเข้ามา จงสำแดงฤทธานุภาพแห่งความจริงที่ทำให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียว และสิ่งนี้จะก่อให้เกิดความประทับใจอันทรงพลังต่อจิตใจของมนุษย์ ในความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันนั้นมีพลัง”

“นี่ไม่ใช่เวลาที่จะยกประเด็นความแตกต่างเล็กน้อยที่ไม่สำคัญขึ้นมาให้เด่นชัด หากบางคนที่ยังไม่มีความสัมพันธ์อันเข้มแข็งและมีชีวิตกับพระอาจารย์ เปิดเผยความอ่อนด้อยแห่งประสบการณ์คริสเตียนของตนต่อสายตาชาวโลก บรรดาศัตรูของความจริงซึ่งกำลังเฝ้าดูเราอย่างใกล้ชิดจะฉวยโอกาสนั้นอย่างเต็มที่ และงานของเราจะถูกขัดขวาง ขอให้ทุกคนเพาะบ่มความสุภาพอ่อนโยน และเรียนบทเรียนจากพระองค์ผู้ทรงสุภาพอ่อนโยนและถ่อมพระทัย”

ประเด็นเรื่อง “เครื่องเผาบูชาประจำวัน” ไม่ควรก่อให้เกิดความเคลื่อนไหวเช่นที่ได้เกิดขึ้นแล้ว ผลอันเนื่องมาจากวิธีที่มนุษย์ทั้งสองฝ่ายของประเด็นนี้ได้จัดการกับเรื่องดังกล่าว คือได้เกิดการโต้เถียงขึ้นและความสับสนก็เป็นผลตามมา

“การกระทำของบราเดอร์แลร์รี สมิต

ในการตีพิมพ์แผ่นพับซึ่งมีการกล่าวโทษพี่น้องของตนและความเชื่อของพวกเขา นั้น มิได้รับการรับรองจากพระเจ้า และข้าพเจ้าขอกล่าวแก่เฮลเดอร์เพรสคอตต์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงมอบภาระแก่ท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้”

ข้าพเจ้ารู้สึกเจ็บปวดเมื่อได้ยินว่า เฮลเดอร์ Daniells ทั้งที่ทราบว่ามีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับเรื่องนี้ในหมู่พี่น้องผู้นำของเรา กลับผลักดันเรื่องนี้ขึ้นมาอยู่แถวหน้า ดังที่ได้กระทำกันในบางแห่ง.

“พี่น้องบางคนของพวกเราไม่ได้รับการทรงนำด้วยสติปัญญา และมีได้ใช้เหตุผลอย่างชัดเจนจากเหตุไปสู่อผลเกี่ยวกับผลลัพธ์แห่งความพยายามของตนในการยับยั้งทัศนคติของตนว่าด้วยการตีความเรื่อง ‘เครื่องบูชาประจำวัน’ ขณะที่สภาพความเห็นแตกต่างกันในปัจจุบันเกี่ยวกับเรื่องนี้ยังคงมีอยู่ ก็อย่าให้เรื่องนี้ถูกยกขึ้นมาเป็นประเด็นเด่นชัด จงให้การโต้เถียงทั้งสิ้นสุดลง ในเวลาเช่นนั้น ความเจียมย่อมเป็นวาทศิลป์”

“หน้าที่ของผู้รับใช้ของพระเจ้าในเวลานี้คือการประกาศพระวจนะในบรรดาคนต่าง ๆ

พระคริสต์เสด็จมาเพื่อช่วยวิญญาณทั้งหลายให้รอด และเราทั้งหลาย

ในฐานะผู้แจกจ่ายพระคุณของพระองค์

จำเป็นต้องถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับความจริงแห่งความรอดของพระองค์แก่ชาวเมืองในมหานครทั้งหลาย” Pamphlets, number 20, 11, 12.

บราเดอร์แลร์รี สมิต ผู้ซึ่งเธอกำลังกล่าวถึงนั้น มีความขุ่นเคืองต่อสถานการณ์นี้เป็นพิเศษ

เพราะหนังสือของบิดาของเขา คือ Daniel and the Revelation

เป็นหนังสือที่เพรสคอตต์และแดเนียลส์ต้องการจะเขียนใหม่ เพื่อเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เขาได้เขียนไว้เกี่ยวกับ

“กิจวัตรประจำวัน” บราเดอร์สมิตกำลังปกป้องความจริง และปกป้องบิดาของเขาด้วย

เธอรบคุณลักษณะของข้อโต้แย้งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าด้วยถ้อยคำว่า “ในเวลานี้” และในช่วงท้ายเธอกล่าวว่า

“ทราบใดที่สภาพความแตกต่างทางความเห็นในปัจจุบันเกี่ยวกับเรื่องนี้ยังคงมีอยู่

ก็อย่าให้เรื่องนี้ถูกยกขึ้นมาเน้น” มหาวิทยาลัยทั้งหมดของอัสแตร์ที่สอนเรื่อง “กิจวัตรประจำวัน” ในทุกวันนี้ ต่างสอนมุมมองของชาตาน เป็นที่ชัดเจนอย่างยิ่งว่าสภาพการณ์ในวันนี้ไม่เหมือนกับที่เป็นอยู่ในเวลานั้น.

ชนรุ่นที่สองของขบวนการแอสแตร์เริ่มต้นขึ้น ณ การกบฏในปี 1888

และลัทธิทรงได้ถูกสถาปนาขึ้นท่ามกลางผู้นำทั้งหลาย

สภาพเช่นนั้นได้เปิดประตูให้ความคลุมหลงฝ่ายวิญญาณที่ร้ายแรงยิ่งกว่าเดิมรุดหน้าเข้ามา

ซึ่งจะก่อให้เกิดบรรยากาศแห่งความวิตกกังวลและการแตกแยก

ขณะที่บุรุษผู้ดำรงตำแหน่งแห่งความรับผิดชอบได้ตั้งใจส่งเสริมสิ่งใดก็ตามที่ตนเองเห็นว่าเป็นความจริง

บุรุษเช่น Daniells, Prescott และ Kellogg

ได้กลายเป็นสัญลักษณ์ของประวัติศาสตร์ที่เอเสเคียลได้ระบุถึงสิ่งที่ผู้อาวุโสทั้งเจ็ดสิบ

“คือบรรดาผู้เฒ่าแห่งศิวานอิสราเอล” จะ “กระทำในที่มืด ทุกคนในห้องแห่งรูปเคารพของตน?

เพราะเขาทั้งหลายกล่าวว่า พระยาห์เวห์มิได้ทอดพระเนตรเห็นเรา”

ในชั่วอายุนั้น ผู้สื่อสารแห่งข่าวสารปี 1888 ทั้งสองได้หลงทางไปท่ามกลางการโต้เถียง ความสับสน และลัทธิทรงวิญญานซึ่งได้โอบล้อมผู้อาวุโสทั้งเจ็ดสิบของเอเสเคียล ผู้ซึ่งได้วาดรูปเคารพไว้บนผนังพระวิหาร และบนผนังแห่งจิตใจของตน งานด้านสุขภาพถูกนำออกไปเนื่องด้วยลัทธิทรงวิญญานของ Kellogg

กระนั้นก็ตาม พวกนักแก้ไขประวัติศาสตร์แห่งแอตเวนต์สตีแบบเลาดีเซียยังชักนำผู้ที่ไร้ความรู้ให้เชื่อว่า

ชัยชนะบางรูปแบบได้เกิดขึ้นจากความโกลาหลของชั่วอายุนั้น

มีประวัติศาสตร์ที่ดำเนินขนานกันในสมัยผู้วินิจฉัย

ซึ่งบทสรุปแห่งประวัติศาสตร์ของผู้วินิจฉัยสอดคล้องกับช่วงเวลาน้อย่างสมบูรณ์

เพราะข้อสุดท้ายของพระธรรมผู้วินิจฉัยกล่าวว่า:

ในครั้งนั้นไม่มีพระราชานในอิสราเอล ทุกคนต่างกระทำตามที่ตนเห็นว่าถูกต้อง ผู้วินิจฉัย 21:25

เราจะแสดงให้เห็นว่าเหตุใดประวัติศาสตร์ของผู้วินิจฉัยจึงสอดคล้องกับประวัติศาสตร์ของแอตเวนต์สตีรุ่นที่สอง เมื่อเราดำเนินบทความเหล่านี้ต่อไป แต่พึงสังเกตว่า เมื่อพิจารณาประวัติศาสตร์ของแอตเวนต์สตีฝ่ายเลาดีเซีย

ประวัติศาสตร์ที่เข้าถึงได้โดยง่ายนั้น ได้ถูกจัดทำขึ้นโดยผู้ที่ปฏิบัติการบิดเบือนประวัติศาสตร์

ซิสเตอร์ไวท์มิได้ทรงประสงค์อย่างแน่นอนให้ประเด็นเรื่อง “the daily” ถูกปลุกปั่นขึ้นในช่วงประวัติศาสตร์นั้น

ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้ว เป็นเพียงชนส่วนน้อยของบรรดาชายผู้ซึ่งท่านได้กล่าวว่า กำลังถูกชักนำโดย

“ทูตสวรรค์ที่ถูกขับออกจากสวรรค์” ให้ได้รับเวทีสาธารณะเพื่อส่งเสริมแนวความคิดอันผิดพลาดของพวกเขา

แต่การเสนอว่าซิสเตอร์ไวท์เคยสนับสนุนความคิดที่ว่า การคงไว้ซึ่งความผิดพลาดนั้นเป็นสิ่งที่ยอมรับได้

กลับตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิงกับสิ่งที่ท่านเชื่อ

“พี่น้องทั้งหลาย ในฐานะทูตของพระคริสต์ ข้าพเจ้าขอเตือนท่านทั้งหลายให้ระวังประเด็นปลีกย่อยเหล่านี้

ซึ่งมีแนวโน้มจะเบี่ยงเบนจิตใจออกไปจากความจริง ความหลงผิดไม่เคยปราศจากพิษภัยเลย

มันไม่เคยชำระให้บริสุทธิ์ แต่กลับนำมาซึ่งความสับสนและความแตกแยกอยู่เสมอ มันเป็นอันตรายอยู่เสมอ

ศัตรูมีอำนาจอย่างยิ่งเหนือจิตใจที่มีได้เสริมกำลังไว้อย่างมั่นคงด้วยการอธิษฐาน

และมีได้ตั้งมั่นอยู่ในความจริงแห่งพระคัมภีร์” Testimonies, volume 5, 292.

เราจะศึกษาต่อในบทความถัดไป

“เราไม่มีเวลาจะสูญเสียเลย เบื้องหน้าเราคือยุคเวลาแห่งความทุกข์ยาก

โลกกำลังถูกปลุกปั่นด้วยจิตวิญญาณแห่งสงคราม

อีกไม่นานเหตุการณ์แห่งความทุกข์ยากที่ได้กล่าวไว้ในคำพยากรณ์จะบังเกิดขึ้น

คำพยากรณ์ในดาเนียลบทที่สิบเอ็ดได้เกือบจะถึงความสำเร็จครบถ้วนแล้ว

ประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่ที่ได้เกิดขึ้นเพื่อให้คำพยากรณ์นี้สำเร็จนั้นจะเกิดซ้ำอีก ในข้อที่สามสิบ

มีการกล่าวถึงอำนาจหนึ่งซึ่ง ‘จะเป็นทุกซึกใจ และกลับไป และมีความเดือดดาลต่อพันธสัญญาบริสุทธิ์

เขาจะกระทำเช่นนั้น คือเขาจะกลับไปอีก และจะมีความเข้าใจกับคนเหล่านั้นที่ละทิ้งพันธสัญญาบริสุทธิ์

และกองกำลังจะยืนอยู่ฝ่ายเขา และเขาทั้งหลายจะทำให้สถานบริสุทธิ์อันเป็นที่กำบังมัวหมองไป

และจะยกเลิกเครื่องบูชาประจำวันเสีย และจะตั้งสิ่งน่าสะอิดสะเอียนที่กระทำให้เกิดความรกร้างนั้น

และบรรดาผู้ที่กระทำความชั่วต่อพันธสัญญานั้น เขาจะทำให้เสื่อมทรามด้วยคำประจบสอพลอ

แต่ชนชาติที่รู้จักพระเจ้าของตนจะเข้มแข็ง และกระทำกิจการอันยิ่งใหญ่

และบรรดาผู้ที่มีความเข้าใจท่ามกลางชนชาตินั้นจะสั่งสอนคนเป็นอันมาก ถึงกระนั้น

เขาทั้งหลายจะล้มลงด้วยดาบ และด้วยเปลวไฟ ด้วยการเป็นเชลย และด้วยการถูกปล้น เป็นเวลาหลายวัน เมื่อเขาทั้งหลายล้มลงนั้น เขาทั้งหลายจะได้รับความช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย แต่คนเป็นอันมากจะเข้าร่วมกับเขาทั้งหลายด้วยคำประจบสอพลอ และบางคนในบรรดาผู้มีความเข้าใจจะล้มลง เพื่อจะทดลองเขาทั้งหลาย และเพื่อจะชำระเขาทั้งหลาย และเพื่อจะทำให้เขาทั้งหลายชาวสะอาด จนถึงเวลาแห่งที่สุดปลาย เพราะว่ายังเป็นไปตามเวลาที่กำหนดไว้ และกษัตริย์นั้นจะกระทำตามใจชอบของตน และเขาจะยกตนขึ้น และอวดอ้างตนเหนือพระทุกองค์ และจะกล่าวถ้อยคำอัศจรรย์ต่อสู้อพระเจ้าแห่งพระทั้งหลาย และจะเจริญรุ่งเรืองจนกว่าความกริ้วจะสำเร็จ เพราะสิ่งที่กำหนดไว้นั้นจะต้องสำเร็จ' ดาเนียล 11:30-36"

"เหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกับที่ได้พรรณนาไว้ในถ้อยคำเหล่านี้จะเกิดขึ้น เราเห็นหลักฐานว่าซาตานกำลังได้มาซึ่งการควบคุมจิตใจของมนุษย์อย่างรวดเร็ว คือบรรดาผู้ที่ไม่มีความยำเกรงพระเจ้าอยู่ต่อหน้าพวกเขา ขอให้ทุกคนอ่านและเข้าใจคำพยากรณ์ต่าง ๆ ในหนังสือนี้ เพราะบัดนี้เรากำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากที่ได้มีการกล่าวถึงไว้ว่า:"

"และในครั้งนั้น มีคาเอล เจ้านายใหญ่ผู้ยืนหยัดเพื่อชนชาติของท่าน จะลุกขึ้น และจะมีเวลาความทุกข์ลำบากอย่างไม่เคยมีมาตั้งแต่มีประชาชาติจนถึงครั้งนั้น และในครั้งนั้น ชนชาติของท่านจะได้รับการช่วยให้พ้น คือทุกคนที่ถูกพบว่ามีชื่อเขียนไว้ในหนังสือ และบรรดาผู้ที่หลับอยู่ในพงศลิแห่งแผ่นดินโลกจะตื่นขึ้น หลายคนไปสู่ชีวิตนิรันดร์ และหลายคนไปสู่ความอับยศและการดูหมิ่นชั่วนิรันดร์ และผู้มีปัญญาจะส่องแสงดังความสุขใสแห่งท้องฟ้า และบรรดาผู้ที่นำคนเป็นอันมากไปสู่ความชอบธรรมจะส่องดังดวงดาวสืบไปเป็นนิตย์ แต่ท่าน โอ ดาเนียล จงปิดถ้อยคำเหล่านี้ไว้ และผนึกหนังสือไว้จนถึงวาระที่สุดปลาย หลายคนจะวิ่งไปมา และความรู้จะทวีขึ้น' ดาเนียล 12:1-4" Manuscript Releases, เล่มที่ 13, หน้า 394.